

MISJONS-RØSTEN

Lossalg 15 øre

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

Nummer 22.

1. desember 1942.

14. årgang.

De tapte muligheter.

Evangeliet er også på dette punkt et evangelium.

« — — — for Gud er alt mulig».
Matt. 19, 26.

Noe av det sværeste ved å leve er de tapte muligheter. En kan også si de sviktede og forspilte muligheter, men det gjør det jo ikke lettere, kort sagt: alt det som kunne ha vært, men som ikke ble!

Det er grått mange bitre tårer på jorden over de spilte muligheter. Når f. eks. Augustin skriver: «Jeg forvillet meg i min ungdom bort fra deg, min Gud;... jeg ble meg selv et armodens land», så er det jo tanken på de rike, ødte muligheter som her piner og minner.

Men evangeliet er også på dette punkt et evangelium, et godt budskap i Jesu navn. Gråt ikke over de spilte muligheter, som en gråter over en avdød. Sted dem til hvile i Gud. Begrav alt det forspilte i Guds store tilgivende kjærlighet. La det hvile der. La det hvile sin vintertid ut, selv om vinteren blir år, kanskje mange år. Sett et kors over graven, hvorpå det står: «For Gud er alle ting mulige». Og vent så og se. Da kan mer det også for de spilte, vi Gud begravde muligheter engang en vår. Det som brast og sviktet spirer en vakker dag fram som taknemlig undring, fruktbare minner, hellig lærdom og åndelig erfarings, som gjør rik i Gud og nyttig til tjenesten.

Det er neppe for meget sagt at atskillig av det som i kirkens historie har båret rikest frukt, grodde fram av spilte muligheter som var stedt til hvile i Gud. Hvilken høstens rikdom bar f. eks. ikke det «armodens land» som Augustins forødte ungdom hadde etterlatt!

Salig hver den som ikke fyller sine unge år med ødte muligheter; men salig er også den som etter å ha begravet alle tapte muligheter i Guds kjærlighet venter på oppstandelsens vår med «friskt grønt» og åndens frukt.

De spilte muligheters evangelium er et stort evangelium. Men evangeliets Gud er også stor ut over all beskrivelse.

C. Skovgaard-Petersen.

Hørligste navn.

Det er skrevet mange store navn på historiens blade gjennom tidens gang. Priset, hyldet og bæret, men til slutt er blitt fortæret utav tidens tann.

Det er et navn som skrevet er på historiens blade, og som pris og ære rett tilkomme skal.

Det er spottet og bæret, men aldri det skal bli fortæret utav tidens tann.

Gjennom tidens mørke lyser dette navn, og har bud om frelse, for en verden arm. Frelse, fred og seier, jeg i dette navnet eier.

Jesu navn — har skjønn en klang, det mitt hjerte stemmer i en himmelsk sang. Fra mitt hjerte toner seierssang til min forsoner.

ROLF WESTLIE.

Bibelens enhetslære.

Kaifas Ypperstepresten spådde profetisk om Jesus, at han skulle dø for folket og ikke for folket alene, men for å samle til ett de Guds barn som var spredt omkring.

Har du studert evangeliene i sammenheng, bl. a. Joh. 17.22 og vår eldste kirkehistorie Ap.gjerninger — samt ang. nødvendigheten av partier innen menigheten under visse omstendigheter, for at de rette skal få lys og luft, komme fram — få vokse og bære Åndens, troens og lysets frukter.

Bare at vi så langt vi er kommet holder fram i samme spor og ikke flytter det gamle grenseskille.

Se således vil de oppriktige finne hverandre, be seg sammen, vokse og utvikles ved den allsidige tjeneste i menigheten. (Ef. 4.)

Vi føres da fram til modningen av hveten, Guds ord og finner Guds menighet igjen således som den var i fordums dager.

Da vil vi også forstå profetens ord om Guds hus som et bedehus for alle folk. For alle de troende holdt seg sammen og verden så at de elsket hverandre.

Han døde også for å samle til ett de Guds barn som er spredt omkring. Og merk Es. 56,7 og parallellsteder — også i Det nye testamente.

Math. Gran.

Si det til Jesus.

Er du trett og syk og tung om hjertet.

Si det til Jesus.

Si det til Jesus.

Troere venn har ei du.

Er din glede død men ei din smerte,

si det til Jesus just nu.

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned.
Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:
«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

Livstegn fra China.

Søster Alfild Bjerva fikk for noen dager siden et brev fra søster Tideman som har hatt tilsyn med hennes misjonsstasjon mens hun og Thuen har vært hjemme. Brevet er datert 17. juli og str. Tideman forteller at hun sammen med 300 andre misjonærer var på vei heim. Brevet var skrevet fra Øst-Africa. Det ser ut som at de amerikanske misjonærer har måttet forlate China i all hast. Det kom så plutselig, sier hun. Misjonsstasjonen og arbeidet er overlatt til de troende kinesere.

Hjertelig takk

for all deltagelse i anledning min kjære hustrus bortgang og begravelse. Det har vært til stor trøst å møte så stor deltagelse. En særlig takk til menigheten i «Logen», Moss, «Klippen», Saltnes, Mjøndalen og Kristi menighet, Halden. Forsamlingen i «Misjonshuset», Sarpsborg skylder jeg en særlig takk.

På familiens vegne

G. Iversen.

Fra Bandamisjonen.

Til venner av Bandamisjonen, Karwi, India, kan meddeles at vi fra misjonær Anna Jensen har mottatt Røde Kors brev datert juni i år om at hun og Rachel Edwardsen lever vel. Ved Guds nåde får de alt de trenger.

Det kan samtidig meddeles at søster Hilda Wergedal døde fredfullt langfredag i år av hjerteslag. Hun

falt på sin post i Herrens tjeneste, dypt savnet av alle venner.

Vår bønn er at Herren må utruste og kalle nye tjenere, som kan stå klar til å reise ut på feltet så snart anledning gis.

Oslo, 11. november 1942.

Med br. hilsen

Helmer Staubo.

Gravferd.

Onsdag 28. oktober ble Hansine Iversen begravet på Hafslund kirkegård under meget stor deltakelse. Før talen sang man «Den store hvite flokk vi ser» til orgelmusikk av organist Braathen. Grosserer Lind, Moss, talte ut fra et vers i Jobs og Salmenes bok Han stanset særlig for å hvile i Gud. Bare i håp til Gud er min sjel stille, fra Ham kommer min frelse. Etter talen ble sangen «Bedre kan jeg ikke fare» sunget.

Det ble lagt krans på båret fra mor og søsken ved Stefan Trøber, fra venner i Tune ved Ramstad, fra naboer ved Trøber, og en vakker krans fra Centraltrykkeriet ved Torstensen.

Til avslutning i kapellet sang evangelist E. Falch en meget gripende sang, akkompagnert av organist Braathen.

Så fulgte den store sørgeskare til graven hvor evangelist E. Falch talte. Til slutning sang man «Å, tenk når en gang samles skal».

Marsjaller var Hjalmar Eriksen og Ole Westgaard.

Umiddelbart etter begravelsen innbød Misjonshusets menighet til minnefest etter avdøde, som i mange år sto tilsluttet forsamlingen. Ca. to hundre av de som fulgte i begravelsen møtte til minnefesten og ble ønsket velkommen av evangelist Torstensen. Det var rikelig bevertning og Misjonshusets strenge-

Til minne.

Som kortelig nevnt i forrige nr. ble broder J. Pahle ført til sitt siste hvilested lørdag 10. oktober.

Med bror Pahle er en av de kjente veteranene i Fredrikstad gått herfra for å være med Herren. Han var i en lang tid forstander i menigheten på «Salen» og fikk nåde til å være med og føre mange til Jesus. I den tid han var forstander fikk de oppleve en stor vekkelse og flere dypt falne ble vakt og kom til liv i Gud. Noen av disse er herme hos Herren og flere er i live. Br. Pahle var en avgjort og helstøpt kristen. Han gikk aldri på akkord. Når han var overbevist om en sannhet i Guds ord så sto han fast. Han var åpen og sann i hele sin ferde. Aldri vek han tilbake når det gjaldt å stå på sannhetens grunn. Ofte ble han misforstått og mye motgang møtte han, men han levde i Guds selskap og fikk nåde til å legge alt på Gud.

I de siste år deltok han på «Salen» i Østre Fredrikstad, hvor br. Bustgård er forstander. Han var til velsignelse også der.

I minnefesten deltok mange venner og flere ga ham det vitnesbyrd at han hadde vært en helstøpt kristen som ved Guds nåde fikk være til hjelp for mange. No er han bestemt hvor ingen strid eller kamp skal være mere. Vi, hans venner er blitt fattigere, men han har vunnet seier. Herren vil styrke hans hustru og familien i savnet. G. Iversen.

musikk deltok med sang og musikk. Av de talere som deltok kan nevnes E. Falch, Axel Nilssen, Arne Larsen, Lind, Iversen og en rekke andre. Den høgtidelige minnefest ble avsluttet med salmeverset: A Gud hva er din nåde stor.

(«Sarpens»)

Hjem til Herren.

«Kostelig i Herrens øyne er hans frommes død».

Dette ord fra den 116. salme kom for meg lørdag den 24. oktober, under reisen til Oslo for å delta i vår kjære bror og medarbeider, Per Andersens begravelse.

Det hvilte også en fred, som var i fullstendig harmoni med dette, over hele dagen.

I det rommelige kapell på Ullern kirkegård hadde en stor skare av br. Andersens venner og kjente innfunnet seg, og det ble en høytidsstund. Det ble lagt kranser på båren fra familien og fra en rekke forsamlinger og misjoner.

Etter begravelsen var den store familie og endel tilreisende venner sammen utover ettermiddagen i heimen ved Roa, deretter reiste vi inn til Oslo, hvor Hegdehaugens vennekrete og Den norske Congomisjon hadde arrangert felles minnemøte.

Vitnesbyrdene var, både i heimen og på minnemøtet, preget av takk til Gud for alt det br. Andersen hadde vært for den enkelte og for den sak hann med liv og sjel hadde gått inn for, — misjonsgjerningen.

Særlig karakteristisk for Per Andersens innstilling var en liten hverdagsberetning som br. Solhaug gjenga. Han hadde en lørdags ettermiddag kommet nedover Sørkedalsveien, hvor han traff br. Andersen, som i samtalen løp spurte om han hadde fått fatt i middagsmat til neste dag. Da denne svarte benektende, spurte Andersen om ikke han kunne få gi ham litt i foræring. Da han overleverte en pakke som viste seg å inneholde «en god søndagsmiddag, ledsaget han denne med et: «Takk skal du ha». «Ja, det er vel meg som skal takke», svarte br. Solhaug. «Nei, nei, tusen takk fordi du vil ta imot den».

Slik var han. Alltid takknemlig når han fikk anledning til å gjøre en tjeneste, — alltid lykkelig fordi han fikk lov til «å være med». Slik vil han minnes av dem som hadde anledning til å arbeide sammen med ham for Guds rikes fremme, og slik vil han minnes av venner utover landet som mere sjelden fikk være sammen med ham, men som sikkert har tilegnet seg det samme inntrykk av hans stille og beskjedne framreden og hans gode og hjerte-

lige smil under de stevner og misjonskonferanser vi hadde sammen med ham.

Erling Syvertsen.

På pilgrimsferden.

Så er Hansine ikke mere blant oss. Hun fikk flytte til et bedre sted. Det ble et tomrom da hun ble borte. Hun ga oss så mye av åndelige verdier. Selv om hun var syk var hun til stor hjelp og støtte for oss som daglig omgikkes henne. En bønnesjel var hun. Hun ba alltid til Gud, og hennes kjæreste stunder var når hun kunne få en bønnestund sammen med Guds folk.

Onsdag 28. oktober ble hun fulgt til sitt siste hvilested. Det var en stor flokk som fulgte henne. Br. J. Lind som har kjent henne fra hun var barn tale ved båren.

Både stunden i Hafslunds kapell og minnemøtet i Misjonshuset var godt og fredfullt. Døden har tapt sin velde for Guds folk. Vi har en stor og rik frelse som holder i liv og død.

Det blir tomt i heimen etter henne, men godt at hun er bevart fra alt som er vondt. Vi har håp om gjensyn.

Søndag 1. november talte jeg i Misjonshuset. Br. Thorstensen var i Skiptvet. En sjel overga seg til Gud på møtet.

Onsdag 3. november ble jeg med br. Thorstensen til Saltnes. Det var kjært å få hilse på vennene. Jeg var så trett og lite opplakt til å si noe, men det følte godt å vitne. Br. Thorstensen talte riktig godt og flere vitnet om Herren. Hos Harald Skovli fikk jeg mitt herberge og hadde det så godt.

Br. Oskar Karlsen har vært i Saltnes noen dager og det hadde vært riktig godt og åpen for ham, sa de. Hans besøk ble til velsignelse for vennene. Br. Ernst Falck som virker i Fredrikstad har også besøkt dem flere ganger.

Torsdag 5. november hadde br. Thorstensen sitt siste møte i Misjonshuset denne gang. Han har virket her i ca. 3 måneder no. Br. Thorstensen er ivrig i tjenesten for Herren og har ikke spart seg når det gjelder å virke for Gud. Må Gud velsigne ham i fortsetningen. Han har vært til stor hjelp for meg. Meningen er at han skal virke en tid i Saltnes.

G. I.

Fra Haltfjelldal.

Ja, nå er jeg kommet heim etter flere måneders fravær fra heimen. Det var en rik velsignet tid for meg der oppe i Haltfjelldal. Herren var med så jeg fikk se hans arm utstrakt til frelse og velsignelse.

Det første jeg kom dit tok jeg noen turer og besøkte heimeen og delte ut noen blader og samtalte med folket. Så ble jeg kjent med noen troende indremisjonsvenner så at det ble bønnemøter, og det ble en herlig tid. På det første møte kom det en mann på ca. 30—40 år og ga sitt hjerte til Gud, og slik ble det på flere av de andre møtene også. Guds kraft kom over oss så det ble lovprisning både på norsk og i fremmede språk. Det var nok ting som var ukjent der. Det var første gang de hadde hørt tungetale og friere vitnesbyrd, men det var forunderlig hvordan Gud løste båndene. Vi hadde dåp 2 ganger der oppe. Vi gikk da ca. 2 mil til et sted hvor det var en liten flokk pinsevenner. Vi måtte ro over det store Røsvatn. Første gang var det 4 fra Haltfjelldal og andre gang 3 fra samme sted. Det var så herlig. Den siste gangen møtte Gud den mannen som bøyde seg på det første møte og døpte ham i den Hellig-And. Ja, du kan tro det var liv i ham. Leste i et av heftene hvor det fortelles om Nordquelle da Gud fylte ham, hvordan han sprang over både bord og benker. Det var likedan med denne bror.

Det var også en indremisjonsmann som i flere år hadde vært en motstander av troendes dåp, som lot seg døpe. Han var organist i stedets kirke. Presten gråt når han sluttet i tjenesten og takket for samværet. Det var en eldre bror som het Nyland som døpte begge ganger. Han var fra Mosjøen. Traff også bror konduktør Berg fra Sarpsborg på et stevne ved Røsvatn.

Skulde ønske noen av vitnene kunne ta innom Haltfjelldal når de reiser nordover. Det er ca. 7 mil fra Mosjøen, lengre inn i landet.

Broderhilsen

M. O. Roås.

Det er ikke nok at himlens glæder er beredt for oss; vi må også selv være beredt for dem. *Funcke.*

Fra Søgne.

Søkningen til møtene er fremdeles bra. En kveld jeg kom i god tid til møte sto de i kø utenfor lokalet som var fullpakket så jeg kom nesten ikke inn. På grunn av så mange folk får vi ikke anledning til å tale med den enkelte, og de påvirkede har ikke frimodighet til å gi tilkjenne at de ønsker forbønn. Av den grunn er det noen som har bøyd seg heime, er det blitt meg fortalt. Jeg tror at resultatene begynner i det skjulte, men vi tror også på et synlig gjennombrudd, til Guds ære. Det kom også en del med i vinter, så Guds ånd virker på hjertene.

Æren skal han ha.

H. W.

Fra Tønsberg.

Kjære «Misjons-Røsten».

Det er godt å høre fra forskjellige deler av vårt land det som kommer gjennom dine spalter til oppmuntring og trøst. Vi ser Herrens ånd arbeider på sin måte til velsignelse for mange. Herren skal ha æren for det. Måtte vi stå samlet i denne tid til vern mot det onde som vil komme og ødelegge det dyrebare i menneskesjelene som Gud har nedlagt i hver enkelt som tror.

Så et ord til deg min venn, som ikke har kjent frelsesfryden i ditt hjerte: Også for deg er det håp. Du tror at Jesus har glemt deg, men no skal jeg si deg hva som står skrevet: Glemmer vel en kvinne sitt diende barn, så hun ikke forbarmer seg over sitt livs sønn, om også de glemmer, så glemmer ikke jeg deg. Se, i begge mine hender har jeg tegnet deg».

Det er Guds ord til deg som står og ser på vanskelighetene i denne tid og ser det umulige i alle ting; men så sier Jesus atter igjen til deg: «Kom til meg alle som arbeider og er besvarte, jeg skal gi eder hvile». Tro på den Herre Jesus Kristus så skal du bli frelst.

Osc. Johansen, Tønsberg.

Ydmykhet.

Det er ikke noe bevis på ydmykhet selv å tale om sine feil og ufullkommenheter, men derimot å bevare saktmodighet, når andre taler om dem og glad motta en tilrettevisning.

Fra Askim.

Br. Arnt Andersen fortsetter fremdeles i Askim. Str. Reidun Nielsen har også deltatt i møtene der en 3 ukers tid.

De har fått be til Gud med sjeler. 5 stykker har i den siste tiden overgitt seg til Gud.

No er det møteforbud grunnet at det er mange tilfeller av difteri, ser vi av dagspressen.

Neste nr.

blir vinterhefte. Alle abonnentene får det fritt. Løssalgsprisen er 50 øre. Det er uten omslag i år, men trykt på godt papir.

Vi har noen til løssalg. Nye abonnenter som bestiller og betaler bladet for 1943 får heftet fritt så langt opplaget rekker.

Hjelp OSS

med å samle nye abonnenter på Misjons-Røsten.

Gå for Jesus.

*Gå for Jesus ut med ordet
du som kall fra ham har fått.
Gå til alle som vil høre
bring blott bud om ham vår drott.*

Kor:

*Skynn deg gå. Ja, virk for Jesus.
Skynn deg gå for ham, min venn.
Snart i skyer han skal komme
da er tiden svunnet hen.*

*Du kan vinne mange sjeler
til den herre Jesus Krist,
hvis det glade bud du deler
ut til dem som har det trist.*

*Våk og bed så du er rede
til hans gjenkomst snart i sky
så du kan hans ord no sprede
Snart skal nye morgen gry.*

*Ja, skynd deg! Rop no ut til alle!
Som til ordet lytte vil.
Snart vil Jesus heim deg kalle
heim til sang og harpespill.*

*Alltid oppad skal vi skue
og på Jesus ha vårt blikk.
Så vi kjenner ildens lue
som fra Golgata utgikk.*

30—10—1942.

Ludvig Nilsen, Aros.

Bryllup

feires 2. juledag av misjonskandidatene Reidun Nielsen og Rolf Busch.

Bryllupet feiret i Schivesgt. 12 a, Oslo.

Troende hushjelp

søkes snarest til hjem i Skien hvor mor er syk. Kun to voksne. Lønn etter avtale.

Henv. telefon 4290, Skien, eller bill. mrk. «Troende hushjelp» i dette blads ekspd.

Også svake redskaper bruker Gud.

I 1893 kom en blind pike til et av misjonens sykehus i Kanton i Kina. Hun hadde levd et liv i synd og skam som gatesangerske. No skulde hun opereres på grunn av en lidelse i den ene foten. Det ene benet hennes måtte amputeres.

Doktoren sa siden om denne pasienten: «Hva angår hennes åndelige tilstand, har jeg neppe sett et mer fortvilet tilfelle. Hun så ut til å være stum og svarte en tid aldri på våre spørsmål. Om noen år ble hun også spedalsk. Et mer hjelpest vesen kunne man knapt tenke seg: Hun var blind, hadde fått det ene benet amputert og var dertil spedalsk».

Imidlertid ble hun vunnet for Gud og døpt. Deretter ble hun ledet til å reise til en by der det bodde bare spedalske, og tale med dem om den Frelser hun hadde funnet.

Knapt et år var gått før gode nyheter kom fra denne byen. En stor vekkelse hadde brutt ut der, og 40 personer bad om å bli døpt. I nabobyene hørte de tale om vekkelsen blant de spedalske, og mange kom for å se hva som var på ferde. Også mange av disse kom til troen. Ikke mindre enn 70 ble døpt som følge av denne ensomme, blinde vanføre og spedalske kvinnes arbeid og bønn.

Kan ikke Gud bruke også svake redskaper?

Gud hjelper oss på en tredobbelt måte: Enten tar han byrden fra oss eller han gjør den lettere, eller han gir oss kraft til å bære den.

Caspari.